

Sygn. akt IV Kz 51/16

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący : SSO Paweł Pratkowiecki

Protokolant : sekr. sąd Patrycja Ignaczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Bożeny Ławrowskiej

po rozpoznaniu w sprawie **B. W.**

oskarżonej o przestępstwo z art. 56 § 2 k.k.s.

zażalenia obrońcy oskarżonej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 23 lutego 2016 r.

w przedmiocie podjęcia warunkowo umorzonego postępowania

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 68 § 4 k.k.

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w Legnicy podjął warunkowo umorzone postępowanie w sprawie tego Sądu o sygn. akt VIII K 350/13.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył obrońca oskarżonej i wniósł o jego uchylenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Przed przystąpieniem do oceny zarzutów podniesionych przez skarżącego koniecznym było ustalenie, czy z uwagi na upływ okresu próby i dalszych 6 miesięcy, podczas których nie doszło do uprawomocnienia się zaskarżonego postanowienia, w ogóle możliwe jest rozważanie przez sąd odwoławczy decyzji o podjęciu postępowania warunkowo umorzonego. Zgodnie bowiem z treścią art. 68 § 4 k.k. warunkowo umorzonego postępowania nie można podjąć później niż w ciągu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby. W niniejszej sprawie okres ten upłynął w dniu 24 lutego 2016 r., a zaskarżone postanowienie zapadło 23 lutego 2016 r. W doktrynie wyrażano zaś pogląd, że dla skutecznego podjęcia postępowania warunkowo umorzonego niezbędne jest, aby w terminie wskazanym w art. 68 § 4 k.k. doszło nie tylko do wydania, ale również do uprawomocnienia się takiego postanowienia (por.: P. Hofmański, Komentarz do K.k. - 2014, LEX, teza 5 do art. 68 oraz A. Marek, Komentarz do K.k. - 2010, LEX, teza 7 do art. 68). Akceptacja powyższego stanowiska oznaczałaby, że w niniejszej sprawie wymóg prawomocności nie został spełniony.

Rozważając tę kwestię sąd odwoławczy wziął jednak pod uwagę postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2013 r., sygn. I KZP 3/13 (OSNKW 2013/8/63), wydane na gruncie przepisu art. 75 § 4 k.k., który jest w swej treści bliźniaczy z przepisem art. 68 § 4 k.k. Sąd Najwyższy wskazał tam, że postanowienie o zarządzeniu wykonania kary wydane na podstawie art. 75 § 1, § 1a i § 2a k.k. staje się wykonalne z chwilą wydania, chyba że sąd wstrzyma jego wykonanie i podkreślił, że kwestię zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności regulują przepisy kodeksu karnego wykonawczego, tj. art. 178 § 3-6 k.k.w., i dlatego do instytucji tej zastosowanie ma także norma art. 9 § 3 k.k.w. A to oznacza, że o skuteczności postanowienia zarządzającego wykonanie kary, poza wyjątkiem wskazanym w art. 178 § 5 k.k.w., nie decyduje chwila jego uprawomocnienia, lecz moment, w którym staje się ono wykonalne, a więc dzień jego wydania.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy i podejmując próbę wykładni art. 68 § 4 k.k. należy podkreślić, że zagadnienie podjęcia postępowania warunkowo umorzonego uregulowane jest w całości w przepisach art. 549-551 k.p.k., a więc ma do niego zastosowanie również art. 462 § 1 k.p.k., który ustanawia zasadę, że zażalenie nie wstrzymuje wykonania postanowienia, chyba że sąd postanowi inaczej (w niniejszej sprawie sąd nie podejmował decyzji o wstrzymaniu wykonania zaskarżonego postanowienia). Zatem dla skuteczności omawianego orzeczenia konieczne jest, aby zostało ono wydane w okresie wskazanym w art. 68 § 4 k.k., gdyż z tą chwilą staje się ono wykonalne, chyba że sąd na podstawie art. 462 § 1 k.p.k. zadecyduje inaczej – wówczas staje się ono wykonalne z chwilą uprawomocnienia. W konsekwencji trudno podzielić cytowane na wstępie poglądy zamieszczone w komentarzach do K.k., zwłaszcza, że nie zostały one szerzej uzasadnione.

Reasumując, zdaniem sądu odwoławczego postanowienie o podjęciu postępowania warunkowo umorzonego wydane na podstawie art. 68 § 4 k.k. staje się wykonalne z chwilą wydania, chyba że sąd na podstawie art. 462 § 1 k.p.k. wstrzyma jego wykonanie. W tej ostatniej sytuacji postanowienie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, które dla skuteczności decyzji o podjęciu warunkowo umorzonego postępowania powinno nastąpić w okresie wskazanym w art. 68 § 4 k.k. Wszystko to oznacza, że merytoryczna ocena zarzutów zażalenia jest dopuszczalna i zarazem konieczna.

Należy zgodzić się ze skarżącym, że w sprawie niniejszej zarówno z uwagi na wiek oskarżonej (83 lata), jej stan zdrowia, jak i niewielką wysokość osiągniętych dochodów, a także skalę zadłużenia i prowadzoną egzekucję z uposażenia emerytalnego oraz z uwagi na znaczny upływ czasu od chwili popełnienia zarzucanych czynów, nie jest celowe podejmowanie warunkowo umorzonego postępowania. Rzeczywiście bowiem wspomniane okoliczności stanowiły istotną i obiektywną przeszkodę do zrealizowania obowiązku nałożonego na oskarżoną w wyroku z dnia 30 lipca 2013 r.

Orzeczono więc jak wstępie.